

Jeg mener, at det bedste ville være, at man giver en chance og en mulighed for tyrkerne for at gøre, hvad de kan, og støtter de progressive og demokratiske kræfter. Det ville være bedst både for det land, men også for resten af verden, også for Europa.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu har vi lige været igennem en valgkamp i Tyrkiet, hvor Erdogans parti i den grad har slået på nationalistiske toner om et Stortyrkiet og den nationale selvforståelse osv. Det er måske heller ikke noget, der ligefrem befordrer, at man bliver mere positivt stemt over for EU. Men det er nu engang tyrkernes sag.

Jeg er sådan set fuldstændig enig i det, hr. Hüseyin Arac siger, at selvfølgelig skal tyrkerne have lov til selv at afgøre, hvordan de ønsker at leve. Selvfølgelig skal tyrkerne helt selv have lov til at finde ud af, om de vil være medlemmer af EU eller ej, det er klart. Men vi må altså også have en holdning. Det er jo ikke kun tyrkerne, hvis samfund ville blive ændret, hvis Tyrkiet kom med i EU; det er altså også Danmark.

Jeg ved ikke, om hr. Hüseyin Arac kunne forestille sig det, men Tyrkiet i EU ville jo betyde, at det for det første ville blive den største lovgivningsmyndighed og for det andet ville være det land, der ville få flest stemmer i både Ministerrådet og i Europa-Parlamentet, lige så vel som det i hvert fald med den nugældende traktat jo ville have en ganske signifikant indflydelse i Kommissionen. Kunne man forestille sig en tyrkisk kommissær for menneskerettigheder eller måske for kurderes rettigheder? Det ville være fuldstændig absurd.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu forstår jeg, at hr. Morten Messerschmidt – det står sådan set også i bemærkningerne – ikke kan tilslutte sig visionen om det tyrkiske medlemskab. Hvad er det så egentlig, hr. Morten Messerschmidt har villet ønske med det her? For så forstår jeg ikke beslutningsforslaget, hvor der står:

»Folketinget tilslutter sig de bekymringer om Tyrkiets medlemskab af EU og forhandlingerne herom ...«.

Hvad er det så? Forhandlingerne handler jo om medlemskab, så på en vis måde siger hr. Morten Messerschmidt, at man tilslutter sig medlemskabet, for det står her: tilslutter sig. Og

på den anden side siger han nej til det. Jeg mener stadig væk, at det er smart. En anden ordfører har kaldt det noget andet. Jeg synes stadig væk, at det, hr. Morten Messerschmidt laver, er lovlig smart.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan godt forstå, hvorfor fru Lone Dybkjær bliver forvirret, og jeg skal gerne ganske kort forklare, hvordan det hænger sammen.

Dansk Folkeparti er modstander af tyrkisk medlemskab af EU. Punktum. Hidtil har der ikke været nogen erklæring fra det her Folketing, der så klart og så entydigt, som Europa-Parlamentet gør det i den optrykte erklæring, peger på de vanskeligheder, som i den grad er grundlaget for Dansk Folkepartis bekymring med hensyn til tyrkisk medlemskab af EU.

Kl. 12.00

Da det ikke er muligt at få folketingsmedlemmerne her i salen, eller fra de forskellige partier i øvrigt, til at støtte en erklæring, der i den grad pinder problemerne ud – det har vi prøvet tidligere – så tænkte jeg: Jamen når nu jeg kan se, at hr. Poul Nyrup Rasmussen og hr. Anders Samuelsen og andre i Europa-Parlamentet har stemt for den her erklæring, som jo i den grad peger på de negative ting, kunne det være, at jeg i mit barnehåb også kunne få overbevist en fru Lone Dybkjær og en hr. Svend Auken. Det lader ikke til det.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg bliver i stigende grad bekymret for hr. Morten Messerschmidt. Jeg synes simpelt hen, at det, han gør her, er uhæderligt, og jeg synes, at det, han fremfører, er uhæderligt. Det, som man har stemt for i Europa-Parlamentet – og man kan andre sig over, at hr. Mogens Camre har stemt for det – er jo ikke kun bekymringerne, det er også visionen om det tyrkiske medlemskab. Det fornægter hr. Morten Messerschmidt hele tiden, når han henviser til hr. Anders Samuelsen og andre gode kræfter.

Det afgørende er, at der er en vision om et tyrkisk medlemskab, og så kan man samtidig udtrykke nogle betænkeligheder. Det har vi alle sammen gjort. Det er rigtigt, at vi ikke har tradition for den type af erklæringer, men det her er en direkte omgåelse af, hvad der foregår i Europa-Parlamentet. Det er simpelt hen ikke hæderlig snak, det her.